

Feladó:

Evangélikus Lelkészi Hivatal
2800 Tatabánya
Tátra u. 13

LÁMPÁS

„Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék?” (Zsolt 27,1)

Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja - V. évfolyam 3. szám 2006. ősz

Szeptember hónap igéje: „Az Úr, az Úr irgalmas és kegyelmes Isten! Türeleme hosszú, szeretete és hűsége nagy!” (2Móz 34,6b)

Többes szám első személyben

Az *irgalmatlan* melegben, melyben részünk volt bőven a nyáron, *kegyetlen* sokat mentünk, úsztunk, hajóztunk, autóztunk. Vártunk, aggódtunk, *szerettünk*, gyászoltunk, gyűlöltünk.

Türelmetlenül róttuk a kilométereket, szórtuk a meggondolatlan szavakat, herdáltuk egymás *szeretetét, türelmét*, életét. Mindenképp el akartuk érni azt a távoli célt, amit megnyugvásnak, elégedettségnek mondunk, de amelynek mi-benlétéről vagy hollétéről igazából fogalmunk sincs. Igyekeztünk megszólítani olyanokat, akiket nem értük el. Volt, akiből elégünk volt, mégis újra meg újra belé botlottunk. Végül *kegyetlen* gyorsasággal szárnyalt el felettünk a nyár, amelyben pedig legtöbbször a feladatokat lezárni engedő, a

tennivalókra időt adó, a rohanások után pihenést nyújtó, alagút végi fénysugarat láttuk.

Most véget ért, és újra kezdjük a sárguló levelek közt csoszogó hétköznapokat. A pedagógusok több órában kevesebb pénzért, a nyugdíjasok és nagycsaládok több pénzért kevesebb fűtéssel, mindannyian pedig sokkal több *hűtlenségnek* és *szeretlenségnek* a sérelmével terhesen.

Ennyiben maradhatunk? Ez a körforgás folytatódik?

A legtöbb gondolkodó és tudós eljut odáig, hogy ez a lét nem magányos, véletlen sodródás, hanem valakinek a kezében van. A következő, egyszerűnek tűnő logikai lépést azonban már ritka kegyelem, ha meg tudjuk tenni: ez a valaki nem tarthatná kezében a világunkat, csak minket megővő irgalommal, irántunk önzetlen szeretettel, hozzánk végtelen hűséggel. Az evangéliumok Jézusa ezt a valakit mutatja be. Ha magunktól nem, Krisztus révén megérthetjük a fenti igét!

HAZAI VENDÉGEINK**Egy öreg harcos visszaemlékezései***(a teljesség igénye nélkül)*

Kedves Testvérek!

Bevezetőül Mécs László verséből szeretnék idézni:

*Amikor születtem, nem jeleztek nagyot,
Messiást hirdető különös csillagok,
Csak az anyám tudta, hogy királyfi vagyok...*

Mert ugye, egy anyának a fia a legszebb. Szüleim gyakori betegsége miatt protestáns intézetben nevelkedtem. Az ottani testi-lelki élet megalapozta a hitéletemet, amelyért nem győztem hálát adni. Hívő édesanyám erős hite (és imádsága) a megtérésemhez vezetett.

Iskoláim után lekerültem Tatabányára. Itt hamar bekapcsolódtam az evangélikus egyház munkájába. Labossa Lajossal testi-lelki jó barátságban voltam. Amikor eljött nyugdíjba menetelének ideje, Lajos bácsi azt mondta: az egyházban nincs nyugdíjas állás, mindenkinek világítani kell a maga helyén. Az-

óta is magamévá tettem a jelszót: szolgálatban élni és égni. Így igyekszem meghálálni Istennek mindazt a jót, amit eddig is tett velem. Erről jut eszembe egy idevágó, kedves énekem: „... Sok baj között, erőd volt és örömd...” (Ev. Énekeskönyv 57/3.)

Gondolkodom a jövőről... Az egyház ezután is az érte munkálkodó hívek nagy hűségén marad meg. Az egyháznak is van erőssége és gyengesége is. Hitel nézzünk a jövő felé, hiszen az egyház hajóját Isten vezérli. Meggyőződésem, hogy Isten, Jézus mindig igazat mond, és aki rábízta magát, nem fog csalódni.

Még egy szomorúságomat szeretném megemlíteni. Ez pedig az istentisztelet előtti imádkozás elmaradása. Hol vannak a presbiterek, a nőtestvérek? Vagy nem hiszünk az ima meghallgatásában? Gondoljuk meg ezt komolyan.

Befejezésül szeretném egy kedves imádsággal megajándékozni kedves Olvasóimat:

*Szeretlek Jézusom, mert Te is szerettél,
mert hű szerelmedből megváltómmá lettél.
Golgota keresztyén kihullt drága véred,
így lettél Te nékem út, igazság, élet.
Szeretlek Jézusom, mert Pásztorom lettél,
engem eltévedtet karjaidra vettél.
Szívedhez szorítottál és új szívet adtál,
nékem bűn és halál semmit sem árthat már.
Szeretlek Jézusom, mert ott fenn az égben
főpapi imával esedezel értem.
Isteni imádból nem feledsz ki engem,
az élet könyvébe beírtál a mennyben.
Szeretlek Jézusom, vágyom lenni Véled,
vágyom elnyerni majd drága örökséged.
Megyek hát utánad szilárdan az úton,
pályámat boldogan, szent nevedben futom.
Szeretlek Jézusom.*

(Gyülvészi István)

*id. Bánszky Pál***Reményik Sándor: Csendes csodák**

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennapok kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feljűk szárnyat bontogat?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömek,
Szitáló, halk szirom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a kis finom kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézd, árnyékok hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled,
Nem csoda ez? - s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

HIT ÉS HIVATÁS

Major P. Gábornét, gyülekezetünk felügyelőasszonyát kérdeztük munkájának és hitének a kapcsolatáról, a nyári vakáció végén, a tanév küszöbén. Így vallott erről:

Hit és hivatás - egy pedagógus szemével

Még hétágra süt a nap, de a naptár lapjaira tekintve észre kell vennünk, hogy közeledik a nyár vége. A legtöbben már hazatértek a nyaralásból, túl vannak a megérdemelt nyári szabadságon.

A családok már készülődnek a szeptemberi óvoda- és iskolakezdésre. A nagy bevásárlóközpontok, hipermarketek egymást túllicitálva kínálják, hirdetik az akciós tanszervásárt. Elkezdődik a szaladgálás, hogy a szülők beszerezzék a gyerekeknek a szükséges füzeteket, könyveket, írószereket...

Mennyi, mennyi gondolat, aggodalom az emberek hétköznapi életéből. De arra hányan gondolnak - vagy gondolnak-e egyáltalán -, hogy az új tanévet

kipihenten, friss lendülettel, feltöltekezve, hittel kell kezdeni?

Hittel, mert csak így lehet!

Hit és hivatás... E két szó anyanyelvünk ékessége. Egyik sincs a másik nélkül. Hit nélkül nincs hivatás, és hivatás nélkül nincs hit. Mindennapos munkám során, óvodapedagógusként átélem e két szó minden emberi mélységét. A mindennapi rohanó világban nekem a hitem, a családom, a gyerekek szeretete adnak erőt a hivatásom elvégzéséhez.

Hiszem, hogy csak úgy indulhatok neki ennek a tanévnek, hogy szeretem a rám bízottakat. Meghallgatom őket, ha egy-egy élményt vagy örömet szeretnének elmondani. Megvigasztalom, ha valamelyik bánatos vagy szomorú. Igyekszem, hogy ne csak velük, hanem közöttük éljek.

Vallom Jézussal együtt:

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.”

(Mt 7,12)

LUTHER MA IS IDŐSZERŰ

Növekedni

„... Növekedjétek az Isten ismeretében, erősödjétek meg minden erővel az ő dicsőségének nagysága szerint...” Kol 1,10-11

Gyakorold és imádkozd komoly szorgalommal az Isten igéjét. Nemcsak azért, hogy megismerd belőle Isten akaratát, hanem, hogy megteljesedjél vele. Legyen életed zsinórmértéke. Szorgalmazd, terjeszd, hogy egyre jobban erőd és vigasztalásod legyen.

Mert olyan ismeret ez, hogy ha valaki megízlelte, sohasem telik be vele, sem meg nem unja, sőt mindig jobban kívánja, szomjazza s egyre örvendezőbb lesz tőle. Lám a szent angyalok sem unják meg az égben, hanem abban telik szüntelen a

kedvük, hogy *nézhetik*, amit Isten kijelentett és hirdetett nekünk. *„Amikbe az angyalok vágyakoznak betekinteni”*, mondja Péter apostol. Nekünk meg az angyaloknál is jobban kell vágyakoznunk. Ahol nincs éhség és szomjúság Isten ismeretének gazdag és teljes megragadására - míg majd egyszer színről-színre nézhetjük örökké -, ott nincs is egyéb, mint ihatatlan üres buborék, amely se megelégtetni, se vigasztalni, se jobbítani nem képes.

Minden e földön csak elmulandó,

Semmi sincs itten megmaradandó.

Ne kívánd lelkem, ami mulandó,

Azt keresd inkább, ami állandó.

Jézus, hát téged én szívem várjon,

Téged örömöm forrását áldjon.

Benned örvendez csupán én lelkem,

Mert benned békét, nyugalmat leltem.

(EÉ. 372. ének)

A cikket közreadta:

id. Bánszky Pál

Nem látjátok? Isten szinte nyomon követ bennünket, hogy megmentsen. Mi pedig menekülünk előle, hogy a vesztünkbe rohanjunk.

Szalézi Szt. Ferenc

Látogatás Finnországban

A Bakonycseryei Evangélikus Gyülekezet finn kapcsolatáról már régóta tudunk egyházmegyéinkben.

A bakonycseryei lelkészek közül Zászkaliczky Péter szolgálata alatt indult el a kapcsolatfelvétel, amit Bencze Imre és Szarka István lelkészek testvérgyülekezeti kapcsolattá fejlesztettek.

A finn gyülekezet meghívására a bakonycseryei testvérekkel együtt részesei lehettünk egy kéthetes, csodálatos útnak.

2006. július 2-án busszal indultunk Bakonycseryéről. Utunk első állomásaként a lengyelországi Auschwitz és Birkenau hírhedt táborait tekintettük meg, majd Krakkó belvárosának elbűvölő hangulatával ismerkedtünk.

Ezután Litvánia, Lettország, majd Észtország világörökség részét képező, a középkorból megmaradt és csodálatosan helyreállított Hanza kereskedő városait vettük sorra.

Finn földre 2006. július 6-án érkeztünk, ahol elsőként Helsinkiben a „dombra épített” Evangélikus dómot és a Szikla templomot tekintettük meg. Innen utunkat északi irányba folytattuk, a 600 km-re lévő Nivala-i testvérgyülekezethez.

A gyülekezet képviselői nagy szeretettel vártak bennünket erdei missziós központjukban, ami egy nagy tó partján, csodálatos erdei környezetben található.

Itt tartózkodásunk központi programja a finn evangélikusok éves találkozója volt, amelyet az 1893-i nagy ébredési mozgalom emlékére minden évben, különböző helyszínen tartanak.

A 3 napos találkozón közel 30 000 evangélikus testvér volt együtt egy sport stadionban, ahol csoportunk részére folyamatos tolmácsolást biztosítottak. A nyitó istentisztelet kb. 20 perces bizonyágtételek követték, közös gyülekezeti énekléssel felváltva. Sok éneknek ismerős volt a dallama és nagy örömmel énekeltek finnül ezeket.

A programban templomi koncert is szerepelt, ahol finn gyülekezeti énekkarok szolgáltak.

Vasárnap közös záró istentiszteleten vettünk részt zene-kari-, énekkari-, valamint a résztvevő 10 év alatti gyermekek (kb. 200 fő) szolgálatával. Az istentisztelet úrvacsorával zárult, amelyet közel 30 lelkész osztott ki.

A Nivala-i gyülekezet tagjaival is találkoztunk egy közös est keretén belül, ahol szellemi- és sportvetélkedők, közös éneklések, humoros kis előadások után udvari grill-sütés és szaunázás következett, amely minden est elválaszthatatlan, befejező programja volt.

Nagy élmény volt számunkra, hogy a szauna házból kijöve a lehülést biztosító erdei tó fölött, még 22:45 perckor is süttött a nap.

Az utolsó napot a Balti tenger egyik északi üdülőhelyén töltöttük, ahol kellemes tengeri fürdőzéssel, pihenéssel zártuk a Nivala-i tartózkodásunkat.

Nivalát elhagyva délre folytattuk utunkat a Valkeala-i testvérgyülekezethez. Itt is a gyülekezet egy tó partján fekvő missziói központjában voltuk elhelyezve, élvezve finn testvéreink rendkívül közvetlen szeretetét.

A környék nevezetességeit megismerve és ezeken az élményeken túl, hogyan is fogalmazhatnám meg azt a mély benyomást, amit az északi testvérekkel történő találkozás jelentett számomra?

Szavakba formálódott bizonyágtételünkől ugyanaz a közvetlen, egyszerű, szívet melengető jézusi szeretet árad, amit sejtetni engednek az általunk is ismert finn eredetű gyülekezeti énekeink. Hitük egygye olvad hétköznapi életükkel olyannyira, hogy a baráti körben eltöltött esti „grill-parti”-k természetes beszédtemája a napi jézusi megta-pasztalások örömeinek egymással történő megosztása.

Hazafelé vezető utunk során megcsodálhattuk még Riga és Varsó szépségeit, és közel 5700 km-es út megtétele után, július 16-án, hálát adva Istenünk gondviselő és meg-ővő szeretetéért, hazaérkezhettünk.

Dr. Sassi Endréne

NYÁRI BESZÁMOLÓK

Isten teremt...

2006. Nagyvelegi hittantábor

Tatabányáról az idén négy hittanos és két ifjú segítő vett részt a nagyvelegi hittanos táborban. Ez a tábor a székesfehérvári, csákvári és tatabányai gyülekezetek szervezésében jön létre minden évben. A tábor időpontja általában július közepére esik, az idén 9-15-ig tartott. A tábor témája volt: Isten teremt.

A hét során megtapasztalhatták a gyerekek, Isten teremtett világának szépségeit. Megtanulhatták, hogy hol az ember helye ebben a világban és, hogy hogyan kelt Isten hitet az emberek szívében. Megbeszélték, hogy miért teremtette Isten az egyházat, és a Biblia alapján milyen is az új ég és új föld. Az áhítatokon és tanuláson kívül azonban sok más program is várta a táborlakókat. Délelőtt új énekeket tanulhattak, délutánonként kézműves foglalkozásokon, és sportjátékokon fejleszthették ügyességüket. A szabadidőben társasjátékok, egy új ping-pong asztal, jó társaság, és a 136. zsoltár tanulása várta őket. Esténként az áhítat után esti mese várta a gyerekeket, majd a hagyománnyá vált éjszakai programok következtek. Indiánózás a közeli kis erdőben a nagyobbak részére, és rókavadászat a kisebbeknek. Egy másik éjszaka pedig, a tábor minden lakója megleshette a kastély padlásán élő denevér családokat. A tábor utolsó napját a gyerekek a szüleikkel

együtt egy istentisztelet keretében búcsúztathatták, ahol egy lelkes táborlakó rendezésében vállalkozó kedvű gyerekek előadtak egy rövid színdarabot is.

Remélem jövőre ismét találkozhatunk, hogy eltöltsünk egy újabb élményekben gazdag hetet egymással.

Kemény Ilona

2006. Kenutúra

Ifjúságunkban immár hagyománnyá vált az a nyári időtöltés, hogy minden évben felkeresünk egy-egy folyót, és néhány napot töltünk rajtuk. Persze kenuban ülve. Jártunk már így a Tiszán, a Dunán, és a Hernádon is. Idén a Rábát vettük célba, Szentgotthárdtól Ikervárig evezünk. Mivel a szó kérdés, hogy minden élményt élethűen elbeszéljek, íme helyette néhány idézet a táborosoktól:

- Sok a bögyöl!

- Szép a táj!
- Hol a szandálom?
- Vigyázz fa! ... Hol? (Csobb)
- Az új cél: a passzív pihenés.
- Mikor lesz vége a folyónak?!

Kemény István

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” Zsolt 133,1

Nagy tábor, 2006

A testvéri, baráti közösség áldásaiban lehet gazdag részevről évre a nagyvelegi ifjúsági tábor résztvevőinek. A táborban minden korosztály képviseletét magát az egészen apró 3 évesőtől, a tizenéveseken át a felnőtt és idősebb korosztályig. Sokféle vagyunk tehát, mégis egy nagy családdá forrunk össze, s élményeink sem egyéniek, hanem közösségiek és közösek.

Az idei táborban is sokféle, jobbnál jobb programban volt részünk. A délelőtti csoportos beszélgetéseken emberi, gyülekezeti és hitbeli kapcsolatainkat boncolgattuk az „én, te, ő, mi, ti, ők” felosztásban. Délutánonként lazítás gyanánt sportoltunk, kézműveskedtünk, filmet néztünk.

Az idei táborban is sokféle, jobbnál jobb programban volt részünk. A délelőtti csoportos beszélgetéseken emberi, gyülekezeti és hitbeli kapcsolatainkat boncolgattuk az „én, te, ő, mi, ti, ők” felosztásban. Délutánonként lazítás gyanánt sportoltunk, kézműveskedtünk, filmet néztünk.

Idén is voltak főrubeszélgetések, melyek közül kiemelkedett az Apológia Alapítvány munkatársának, Brátán Jánosnak a nagy port keverő Da-Vinci kódról tartott előadása. Sokan hallottunk már Dan Brown botrányos kijelentéseiről, de belső tiltakozásunk most tudományos cáfolatot kapott a hajmeresztő kitalációkra.

Nem maradt el a memoritertanulás sem, idén az Apostolok cselekedeteiből tanultunk meg egy részt az első gyülekezetek testvéri közösségéről. Az esti sorozatban Jézus és a samáriai asszony történetében mélyültünk el, s még mielőtt a nap véget ért volna, a táncos kedvűek szinte minden este táncházban mulathatták az esti órákat. Az éjszakai baglyok a táncház után az esti filmklubban tölthették az ébrenlét utolsó óráit.

Élményekben idén sem volt szegény az ifjúsági tábor. Azt hiszem, a változatos, színes programok, a jó beszélgetések, kialakult barátságok, és a közösség jövőre is vonzani, marasztalni fogja az idei táborlakókat.

Riffer Zsuzsanna

Balatonalmádi

Néhány frissen konfirmált ifjú úgy gondolta, hogy barátaik körében is megünnepeli hitbeli megerősödését. Ezért aztán biciklire ültek, és meg sem álltak Balatonalmádiig. Itt aztán lelkészüket és felesége, valamint néhány lelkes ifitag részvételével kemény kiképzés várt rájuk. Délelőttönként a családi beszélgetéseket, délutánonként pedig a majdnem mindennapos biciklizés mellett, fejtörő totókat, fejvesztett rohangálást az Öreg-parkban és egyéb helyeken egy kis szerkentyű (GPS) segítségével, kincskeresést, WC papír háborút, métát, múzeum körutat, úszást a Balatonban és sétahajózást a tetején, éjszakai túrákat és barlangászt kellett túlélniük. Mivel a tábor végére mindenki épségben, élményekkel gazdagon ért haza, bátran elmondhatom, hogy a kiképzést mindenki túlélte.

A nyári beszámolókat rovat cikkei között lévő képek a kiképzés egyes mozzanatait örökítették meg. Nézzessétek sok szeretettel!

Kemény Ilona

Balatonszárszó

Idén ismét Szárszón nyaraltunk. Bár ezt inkább lelki feltöltődésnek nevezném, hiszen remek előadásokat hallhattunk. A konferencia vezéregyje : Jézus mondta és mondja

ma is: *"Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek."* Mt.11,28

Nos, gondolom a mai úgynevezett rohanó világban, sokunknak el kellene gondolkodnia ezen az igén. Hiszen nem sok időt fordítunk egymásra – családon belül és kívül – de saját magunkkal sem törődünk sem lelki, sem testi szempontból. Többen csak hajszolunk valamit, amiről azt gondoljuk, hogy mindennél fontosabb, majd ennek eredményeként jön a „kiegés”. Keveházi Laci bácsitól, aki nyugdíjas lelkész, egy nagyon szívhez szóló előadásban hallhattunk arról, hogy a kiegészítés megelőzhető. Volt egy nagyon érdekes csoportos foglalkozás, ezt Poth Ágnes pszichológus tartotta. Többek között szó volt arról, hogy mi-

lyen sokszínűek vagyunk, a túlzottan énközpontú embertől a depressziósig. Ez az előadás sokaknak tetszett, jó kis esti beszélgetések alakultak ki ennek folyamán. Ami a legjobban megfogott a programok közül, az a Láthatatlan szín-

ház volt. A tékozló fiú példázatát tapasztalhattuk meg a saját bőrünkön. A Láthatatlan színház lényege az, hogy be-kötött szemmel, "vakon" kell a kijelölt utat végigjárni, csak a többi érzékszervünkre és képzeletünkre hagyatkozva. Érdekes volt látni a végén az emberek szélsőséges érzelmeit. (Köztük a sajátomét is.) Ezen kívül sok más nagyszerű kikapcsolódásra volt lehetőség. Boglári kirándulás, focizás, vizitúrázás – ez utóbbi némi viharral és idegeskedéssel fűszerezve – de egészében megint nagyon jó volt. Esti áhítat keretében Pál apostol megújuló útjairól hallhattunk, Sefcsik Zoltán lelkész előadásában. A záró istentiszteletet a fák hús lombjai alatt, a Balaton partján tartottuk. Egymástól – csakúgy, mint tavaly – így búcsúztunk: jövőre veletek ugyanitt!

Vörösne Hermann Judit

Rónay György: Ha eljön

Ha eljön majd éveid számadása,
és véletlen, betegség, háború
kiszólít e hol szép, hol iszonyú
vendégségből maradandóbb hazába,
melyre gondolni sem kívánsz, hiába
költözött annyi veled egykorú
társad előtted át, hogy szomorú
példájuk intsen a megjobbulásra:

mi lesz akkor, ha hirtelen megáll
benned a vér, a lelkedet a halál
oszlásra érett burkából kirántja?

Tünődöttél rajta már: ha menni kell,
Gazdád silány sáfára, mit viszel
mentségedül az elszámoltatásra?

(1913-1978. író, költő)

A TATABÁNYAI EVANGÉLIKUS ALAPÍTVÁNY

tanulói támogatási pályázatának adatlapja

(A pályázati adatlapban foglaltakat az alapítvány kuratóriuma csak a pályázat elbírálására használja, annak kezelésénél az adatvédelmi jogszabályi előírásokat betartja.)

Beküldési határidő: 2006. október 15.

Beküldési cím: 2800 Tatabánya, Tátra u. 13.

A pályázó neve:

A pályázó lakcíme:

Szülei:

Tel.: Mobil: E-mail.:

Testvérei (száma, kora):

Iskola, amelybe jár, vagy járni fog:

Tanulmányi eredmény:

Bankszámlaszám:

A bankszámlaszám jogosultjának neve:

(Kedvezményes elbírálás esetén a támogatási összeget a kuratórium a fent megadott bankszámlára utalással teljesíti.)

Részt vesz-e a Tatabányai Evangélikus Egyházközség életében, ha igen, milyen módon?

.....
.....
.....

Mivel segíti, vagy tudja segíteni az egyház ifjúsági munkáját?

.....
.....
.....

Az egyházközség ifjúsági tevékenységével kapcsolatos javaslata, elképzelése, esetlegese feladatvállalása:

.....
.....
.....

Tatabánya, 2006.

.....
A pályázó aláírása

.....
Szülő(k), gondviselő(k) aláírása

Az előző oldalon lévő pályázathoz:

Pályázati kiírás

A Tatabányai Evangélikus Alapítvány az idei, 2006/2007. tanév során is kiírja a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatalok számára ösztöndíjpályázatát az alábbiak szerint:

A pályázatra minden közép-, vagy felsőfokú intézményben tanuló, a Tatabányai Evangélikus Egyházközséghez tartozó fiatal jelentkezhet a mellékelt adatlap kitöltésével. Az ösztöndíj két részletben, az I. félévre ősszel, a II. félévre tavasszal kerül kifizetésre. Az ösztöndíj mértéke a beérkező eredményes pályázatok alapján a rendelkezésre álló összegre figyelemmel kerül majd meghatározásra. Az ösztöndíj kifizetésének mind az I., mind a II. félévben előfeltétele érvényes iskolalátogatási bizonyítvány bemutatása.

Pályázatunkkal a korábbi évek gyakorlatának megfelelően szeretnénk a rendelkezésre álló keretek között szerény anyagi támogatást nyújtani az egyházközséghez tartozó fiatalok számára. Várjuk, hogy minél többen jelentkezzenek pályázati kiírásunkra.

Szeretettel és üdvözlettel:

Dr. Hidas János

a Tatabányai Evangélikus Alapítvány
kuratóriumának elnöke

VALLÁSISMERET

A hinduizmus

(vallásismereti sorozatunk folytatása)

Visnu avatárái

avatára=földreszállás, megtestesülés

A brahmanizmusban, mondhatni, már kialakulása óta két fő ágazat bontakozott ki, s ezek a mai napig fennmaradtak: a Visnu-követők (vaisnavák) és a Siva-követők (saivák) főcsoportjai. Nincs közöttük ellentét, mindegyik tiszteli a másik eszményeit. (Méltón a vallásukhoz.)

A vaisnava irányzat hozta létre a legmagasabb színvonalú, leggazdagabb költészetet. Ebbe sorolható a régi India két legnagyobb költőjének alkotása: a Rámájána és a Mahábhárata [mahábhárata]. (A Mahábhárata százezer (vers)sorból, a Rámájána negyvennyolcezer sorból áll.)

A tömörség okán csak felsorolom a megtestesüléseket (részletesen ld. Indiai regék és mondák, Bp. Móra, 1977)

Visnu megtestesülései:

- A vízözön és a hal;
- A Tejtenger kiköpülése és a teknősbéka;
- A Föld megmentése és a vadkan;
- Az ember-oroszlán;
- A törpe-megtestesülés;
- Csatabárdos Ráma;
- A dicső Ráma története;

Krisna születése és ifjúsága.

A két legnagyobb Avatára, Ráma és Krisna után a hagyományok eredetileg csupán még egy utolsó megtestesülésről beszéltek. A régi regékben kilenc „nagy megtestesülés” szerepelt de a történelmi korban a brahmin papok még egyet hozzátoldottak az Avatárak számához, s az így kilencediknek és utolsó előttinek tekintett megtestesülés Buddha lett volna.

Csakhogy Buddha valóban élt, történelmi szerepet játszott, vagyis nem volt képzelet szülte alak. Tudni való, hogy az időszámításunk előtti VI. században jelentékeny törekvések léptek fel a papság s általában a brahmin rend kiváltságos helyzete, vezető szerepe és visszaélései ellen. A nagy tömegek már nehezen elviselhetőknek találták a „sérthetetlen” első rend felsőbbségét; különösen a második rendben, a ksatrija-harcosok soraiban akadtak világos elméjű, bátor, nagy akaratú férfiak, akik hangot is adtak elégedetlenségüknek, s a hagyományos vallással szemben új tanokat hirdettek. Gautama Sziddhárta (kb. i. e. 560-480) fordult szembe leghatározottabban a rendek örök érvényűnek mondott osztályozásával. Követői „Buddhának”, azaz megvilágosodottnak, felébredtnek nevezték az új tan hirdetőjét, s róla mondjuk buddhistáknak ama vallás híveit, amely Gautama tanításából alakult ki.

Cser Ákos
(folyt. köv.)

A vandalizmus és ami mögötte van

A nyár egyik kedvelt sajtótémája volt kis hazánkban az a vita, mely egy képzőművészeti akció nyomán robbant ki: Budapest közterein extrém megjelenésű tehén-szobrokat helyeztek el, melyeket a szem gyönyörködte-tésére és eladásuk révén bizonyos „jótékony” célokra szántak. A szobrok azonban nemcsak művészi értékük dolgában váltottak ki vitát, hanem, mint minden, amivel az ember nem tiszta szívvel használni, hanem „csak-egy-kicsit” provokálni szeretne, a szellemi harsánykodás eszközei lettek. Az alábbiakban egy evangélikus vegyész-tanár, gyülekezeti felügyelő, egyháztörténész gondolatait olvashatjuk, lelki értékrendünkről, e vita apropóján.

Ami erkölcsi és anyagi körülményeiben teljesen bizonytalanná tett társadalmunkból hiányzik: az a megértés, az empátia képessége.

Kódolni lehetett előre, hogy a Bazilika felé hátsófelével ékített kék tehén egyeseknél kiveri a biztosítékot, újságcikkek jelennek meg, keresztény-ellenesség tobzódik mindenfelé...

Én biztos jót mosolyogtam volna a kihelyezők primitívizmusán, esetleg én is megmutatom nemesebbik felem annak, aki eme ócskaságokat kihelyezteti. De miért baj az, hogy egyesek érzékenyebbek? Miért baj az, hogy egyeseket ez sért, és érzelmeiket elmondják, reagálnak rá?

Általánossá vált, hogy egyesek sorozatban provokálják embertársaikat. Miért kell Mohamedet karikatúrában ábrázolni, tudván azt, hogy tovább mérgesíti az iszlám és a hitehagyott nyugat viszonyát? Gondolom, sokan emlékeznek a Kiscelli Múzeumban elhelyezett „disznók-feszület műalkotásra”¹ ... Miért kell ilyen ócskaságokra egyáltalán pénzt adni? Én láttam egy tehenet - ez érdekes mód nem a farát, csak hatalmas ve-

res tőgyét mutogatja az Astoriánál - és azon tűnődtem, kinek a kije lehetett az az ember, aki ezt engedélyezte. Nem jobb lenne-e ezt a pénzt lélegeztető gépre, hajléktalanoknak bármire, szegényeknek támogatásra felhasználni?

Egyáltalán nem kellene-e hangosabban keresztény meggyőződésünket elmondani a szociális igazságtalanságokról, a szegények, özvegyek, munkanélküliek nehéz helyzetéről? Rávilágítani arra, hogy aki egy embert megment, az egy világot ment meg? Hogy hiábavalóságok - ostoba tehetnek és provokátorok pénzesbucsájának degeszre tömése - helyett embertársainkhoz forduljunk? Nem épp az történik, hogy napról napra egyre több tehén, egyre több kettéhasított disznó+feszület, kutyaürülék, graffiti borít el mindent, a fehér és a fekete egy nagy szürkévé lesz, és nem csak Magyarország válik egy lepusztult szeméthalommá, hanem a lelkünk is?

Hát nem nevetséges keresztény vandalizmusról, farát mutogató tehénről vitatkozni, amikor nap mint nap ezrek hálnak aluljárókban, erdőkben?...

Szerintem szót kell emelni a fojtogató agresszivitás ellen. Ne provokálj, fejezd be, ne firkáld össze a falat, ne törd össze a villamosvárót, ne borítson mindent kutyaszar, öntözz meg egy pár növényt a parkban, tartsd tisztán környezetet... Úgy a lelkedben, mint a kertben, az utcán, légy környezettudatos, ne szaporíts a colás műanyagüvegek óriáshegyét, igyál tiszta vizet kétes ásványvizeknek nevezett lötyök helyett...

Üzd el lelked farát és egyebét mutató kis műanyag-tehenét... Tégy bizonyosságot hangosan a krisztusi szeretetről, világképről...

És még valamit: ha a Liberálisok házához a farát mutató kis tehenet átvivők gaz vandálok voltak, hogyan minősítenék Jézus Krisztust, midőn „elbeszélgett” a pénzváltókkal és galambárusokkal?...²

Léránt István (Budapest-Rákoskeresztúr)

1 A közelmúlt hasonló eseményei voltak ezek is: a szerzők értelmes célt nélkülöző szellemi „durranásukkal” sokakat bántottak meg vagy sodortak veszedelembe.

2 Mt 11,15-17

HÍREK, ESEMÉNYEK:

- ☼ **Gyülekezeti autóbuzos kiránduláson** voltunk júliusban. A reggeltől késő estig tartó úton voltunk a nemeskéri és a soproni evangélikus templomban, a soproni Károly-kilátónál, a fertőrákosi kőfejtőben (itt készült az utolsó oldalon látható fénykép), a nagyeceni Széchenyi-kastélyban, és utaztunk a Széchenyi Múzeumvasúton.
- ☼ A hagyományos **Tatabányai Bányásznapi keretében** szeptember 2-án egész napos **ökumenikus tárlat és programsorozat** volt a Május 1. parki katolikus és református templomban. Reménység szerint ez a kezdeményezés jövőre még magasabb színvonalon folytatódni fog.
- ☼ A napokban készül el Jókai utcai templomunk májusban felépített **rész-organájának újabb eleme: a pedálmű**. Ez az orgona jelenlegi állapotában nem önálló pedálsípokat szólaltat majd meg, hanem a már meglévő, manuálról is működtethető sípok kapcsolhatók hozzá, ezzel szélesedik a játéklehetőség, nő az organista által egyszerre megszólaltatható sípok, illetve hangok száma.
- ☼ **Szeptember 17-én** a 10 órás istentiszteleten a budapesti evangélikus főiskolai kollégium, a Luther Otthon lakóiból álló zenekar, a **Luthe'Roses** szolgál. A megszokott rend és énekek helyett ezúttal az ő zenéjük kíséri és keretezi az istentiszteletet.
- ☼ **Szeptember 13-tól** kezdve minden szerdán 17 órás kezdettel újra **bibliaórai** közösségbe hívjuk a Biblia értelmé, mondanivalója után érdeklődőket a Tátra utcai kistemplomba. Témánk a tavaly megkezdett: olvassuk és megbeszéljük a Biblia legvitatottabb és legkönnyebben félreérthető könyvét, a **Jelenések könyvét**.
- ☼ Folytatódnak ősztől a **filmklubok** is. **Szeptember 29-én**, pénteken 17 órakor várjuk az érdeklődőket a Tátra utcai kistemplomba.
- ☼ **A hitoktatás tervezett rendje** a következő:
 - *Szent Margit Római Katolikus Iskola*: kedden az 5. órában és pénteken a 2. órában
 - *Gyülekezeti alsó és felső tagozatos csoport*: szombaton 10 órakor a Tátra utcai kistemplomban illetve irodahelyiségben, ezen kívül szükség szerint egyeztetett időpontban.

A hittanórákra **várjuk szeretettel a gyermekeket**, autóval elhozzuk és utána hazavisszük azokat, akik maguktól vagy szüleikkel nem tudnak eljönni. Kérjük, jelezzék ilyen irányú igényüket!

Konfirmandus csoport nem indul gyülekezetünkben ezen az őszen, mivel nincs olyan fiatal testvérünk, aki jelentkezhetne rá. Kérjük, hogy azok a fiatalok, akik a következő években szeretnének konfirmációi oktatáson részt venni, illetve konfirmálni, jelentkezzenek hitoktatásra. Egyházunk szokása és rendje szerint az bocsátható konfirmációi előkészítőre, aki előzőleg néhány éven át eredményesen vett részt a hitoktatásban.

Biztatjuk a szülőket, hozzátartozókat, hogy a gyermekek keresztelesekor tett ígéretüknek megfelelően ilyen módon is tegyenek gyermekük hitbeli növekedéséért.
- ☼ Ezévi **reformáció heti sorozatunk** a református és baptista gyülekezetekkel közösen október 29-30-31-én a **bánhidai református gyülekezet templomában** lesz.
- ☼ **Temetői istentiszteletre** hívjuk a Mindenszentek napján szeretteik sírjához látogatókat az Újtelepi temető új ravatalozójához. Az istentisztelet tervezett időpontja november 1. 15 óra.
- ☼ **Örökélet vasárnapján**, november 26-án a 10 órás istentiszteleten az elmúlt évekhez hasonlóan megemlékezünk azokról a Testvéreinkről, akiket ádventtől ádventig temettünk el gyülekezetünkben.
- ☼ **Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik** irodájukban, üzletükben, rendelójukban vagy más nyilvánosság előtt nyitott helyiségükben szívesen **kitennék a Lámpás újságot**, hogy eljusson olyanokhoz is, akik névre szólóan nem kapják, segítve ezzel a gyülekezet missziós munkáját. Ők erre a célra többlet példányokat kapnának.
- ☼ Ezen számunkhoz is mellékeljük az **Evangélikus Missziói Központ szórólapját**. Olvassák nyitott szívvel, s adják tovább annak, akinek úgy érzik, hogy szüksége van rá.

A lelkesi hivatal címe:

Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.
Telefon: 34 / 316-201

Schermann Gábor lelkes elérhető ezen kívül a 20 / 824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címen.

Hivatali idő: megbeszélés szerint

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Alkalm	Mikor?	Hol?
Imaközösség	Istentisztelet előtt	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ⁰⁰ kor	Jókai út 81.
Ifjúsági alkalom	szombat 18 ⁰⁰ kor	Tátra u. 13.
Minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás van az istentiszteleten.		

REMÉNYSÉGROVAT

AKIK GYÜLEKEZETÜNKBEN 2006. JÚNIUS 11., SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA ÉS 2006. SZEPTEMBER 3., SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE UTÁNI 12. VASÁRNAP KÖZÖTT ELHÍVÁST KAPTAK...

 ... Isten szerinti életre a házasságban:

aug. 5.	Hanák Edina, Tatabánya, ev.	Pablényi László, Környe, ev.	Zsid 13,7-8; 1Jn 4,12; Péld 3,3-4*
---------	-----------------------------	------------------------------	------------------------------------

 ... az élet és halál Urától:

júl. 25.	Gál István János	45 évesen	Préd 12,7
jún. 27.	Hermann Lajos	57 évesen	Lk 15,11-26**
aug. 5.	Siklósi Károly	51 évesen	Mk 4,35-39
aug. 19.	Sándor József	83 évesen	Róm 8,38-39*
szept. 2.	Vertényi Domonkos	73 évesen	Ef 2,13

 Bizalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől.

 Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnének úrvacsorát venni.

 Kérjük az új otthonba költözöttek, illetve az újonnan a gyülekezet területére került testvérek lakcímének jelzését.

 Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igénnyel kapcsolatos kérésüket.

Weboldalunk címe: <http://tatabanya.lutheran.hu>

A weboldal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a teranova@citromail.hu címre várjuk.

A Lámpás szerkesztősége várja a cikkeket, véleményeket, hozzászólásokat az alábbi címre:

lampas@lutheran.hu

Várjuk az érdeklődőket a gyülekezeti levelezőlistákra:

fratemet-tatabanya@lutheran.hu

(általános gyülekezeti információk)

fratemet-tbifi@lutheran.hu (ifjúsági lista)

E listákra jelentkezni lehet a lelkészi hivatal címén:

tatabanya@lutheran.hu

LÁMPÁS – Tatabánya és Környéke Evangélikusságának Lapja
Megjelenik negyedévente

V. évfolyam, 3. szám 2006. ősz

Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a számlaszámra: Tatabányai Evangélikus Egyházközség
OTP Bank: 11740009-20201533

Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány

Szerkesztőbizottság: Cser Ákos, Kemény Ilona, Kemény István, Vertényi Domonkos

Felelős szerkesztő: Schermann Gábor

Szerkesztőség címe: Tatabányai Evangélikus Lelkészi Hivatal
2800 Tatabánya. Tátra u. 13. Telefon/fax: 34/316-201

Az Úr áldja meg minden Olvasónkat!
A Lámpás legközelebb ádventben jelenik meg.

*Szigethy Szilárd tabi lelkész szolgálatával

**Szebek Károly csákvári lelkész szolgálatával